

اوباما د ایران په وړاندې جنگ ته آماده شويدي

په ۱۱ / ۰۱ / ۲۰۱۲ نيټه د (Urban) پنامه ډنمارکي ورځپاڼې تر لور سرليک لاندې يو مطلب خپور کړی چې په غورکولو ارزې. له همدې کبله غواړم لومړی د نوموړی مطلب ژباړه وړاندې او بيا به خپلې يادوونې هم په څو ټکيو کې ورسره وټرم. د مطلب ليکونکي د اخيرنيو څو هفتو د يو لړ اړوندو پېښو کرونولوژي په لاندې ډول يادوي:

« - د ۲۰۱۱ د نوومبر ۱۱ نيټه: امريکا، کاناډا او برتانيا د ايران دتيلو پروارډاتو بنديز لگوي چې د دی کار نه يی موخه د هستوي پروگرام د نه درولو پخاطر د ايران غوړونه تاوؤل دی.

- د ۲۰۱۱ کال د ډيسمبر ۲۷ نيټه: د ايران مرستيال اولسمشر گوتخنډ نه کوی چې که لوديز دا بنديز عملی کړی، نو دوی به د هر مز تنگی ډيره مهمه لاره د ټولو تیل لييردونکو ترانسپورتونو پر مخ د ايران دسواحلو په امتداد و تری.

- د روان ۲۰۱۲ کال د جنوري ۲ نيټه: ايران د فارس خليج پنامه يو ليری واین ويشتونکی ميزايل و ازمايه.

- د همدې کال د جنوري ۵ نيټه: اروپايی اتحاديه د ايران د اومو تيلو پرمحصولاتو بنديز لگوي چې لدی سره سم به په راتلونکی هېڅ يو د دغی اتحادیې غړی هيواد د ايران څخه د اومو تيلو د را واردولو حق ونلری. امريکا ددی کار هرکلی وکړ.

- د جنوري ۸ نيټه: د امريکا د دفاع وزير Leon Panetta ايران ته گوته وځنډل او د سی بی اس خبری اژانس CBS News ته یی وویل - ايرانيان بايد پدی پوه شی چې مور به دوی د هر مز تنگی و بندولو ته پری نږدو.

- دجنوري ۹ نيټه: ملگری ملتونه تائيدوی چې ايران د يورانيمو په غنی کولو بيا لاس پوری کړیدی.

- او په پای کی د د بارک اوباما پخوانی سلاکار Dennis Ross په يوه مصاحبه کی و Bloomberg ته وویل چې که ايران د خپل اټمی پروگرام څخه لاس وانخلي نو امريکا به پر ايران وسله وال برید وکړی.

نوموړی سلاکار وایی چې بارک اوباما اوس دی ته تيار دی چې که ايران د اټمی وسلو انکشاف ته نور هم دوام ورکړی نو امريکا به یی په وړاندې و جنگ ته ور ودانگی، د بده مرغه پدی هکله ډيپلوماسی کار ونکړ او اوس هغه وخت رارسیدلی دی چې بايد د جدی رادیکال متودونو څخه کا واخيستل شی. دغه سلاکار زیاتوی: « اوباما په ډيرو څرگندو ټکيو کی ویلی دی چې دی به د اټمی پروگرام نه د لاس اخيستلو په موخه د ايران د مجبورولو د پاره د وسلوالو قوتونو د کارولو څخه هيڅکله هم ډډه و نکړی ». دا يوه بنسکاره خبره ده چې وسلواله مداخله کول يو لړ ستونزمنی پایلی درلودلای شی، خو که ايران خپل سرته پريښودل شی چې دا پروگرام د اټمی وسلوترجوړولو پوری پرمخ وشړی، نو ددی کار پایلی به هم ډیری ناوړی وی ». د پخوانی سلاکار په اند که امريکا وسلواله مداخله ونکړی، ناوړه پایله به یی د دی ډول مداخلی کولو تر پایلی ډيره خطرناکه وی.

د يادولو وړ ده چې ايران په وارو وارو ویلی دی چې ددوی اټمی پروگرام سوله ايزی موخی لری او هيڅکله به هم ورڅخه لاس په سر نشی .

د ژباړی پای

د ژباړونکي يادونه:

د لور خبری مطلب نه له ورايه جوته ده چی امریکا اونری ته نور بیله وسلوالی مداخلی څخه بله لاره نده پاته. خو سوال دادی چی ددی اتمی پروگرام د درولو موضوع تر کومی کچی پوری جدی په پام کی نیول شویده. لوری څرگندونی بنئی چی ددی خبری جدیت د رادیکالو متودونو تر کارولو پوری ارزول شویدی. اوس یوه خبره د بحث وړ ده چی ایا امریکا او انډیوالانو ته بی د وسلوالی مداخلی تاوان ډیر دی که په چوپه خوله لاس تر زنه کینیناستلو. که د بناغلی پخوانی سلاکار ډانیس روز نظر مهم وی خو دی په ډاگه وایی چی د مداخلی نه کولو پایلی به ډیری ناوری وی. د مداخلی نه کولو پایلی خو معلومی دی او هغه ایران ته په لوی لاس اتمی بم پلاس ورکول او دایران څخه یو داسی یاغی دولت جوړیدل دی چی وهیڅ ډول نړیوالو نورمونو ته به پابندی ونلری، نه یوازی گاونډیانو بلکی ټولی نری ته به یو نه حلیدونکی پرابلم وگرځی.

که د لورو ناوړو پایلو په پام کی نیولو سره امریکا د وسلوالی مداخلی تصمیم ونیسی نو بیا دوه سواله د پام وړدی. لومړی داچی که امریکا دا کار د م. م. د امنیت شورا په تائید تر سره کوی خو داگمان نه کیږی چی روسیه او چین به بی ورسره و منی. او که د امنیت د شورا پرته امریکا و دی کار ته ملا وتړی نو ایا د عراق منفی تجربه به بی سترگو ته و نه دریزی؟ فکر نه کیږی چی روسیه او چین به لکه د لیبیا په هکله د پریکړی پشان د خیر پر غونډی کینینی او نماینده گان به بی د رایه ورکولو په ورځ د امنیت شورا و جلسی ته حاضر نشی. ددی خبری سره سره دا یو امکان هم باید له پامه و نه غورځول شی چی امریکا اوس د عراقه پنی سپکی کړی او دافغانستان له شره هم ځان خلاصول غواړی، نوایا روسی ته به دا په زړه پوری نه وی چی امریکا ته ایران یو بل ویتنام وگرځوی او هلته بی په دام کی راگیر کړی؟ د چین سیاست بیا داگری دادی چی امریکا د اقتصادی فشار په مټ د پینو واچوی او پر ایران باندی وسلوال برید به پدی موخه ډیر گټور ورته تمام شی. دا ټولی هغه پوښتنی دی چی پدی هکله له پامه غورځیدلای نشی.

رابه شو خپل هیواد افغانستان ته. که داسی فرض کړو چی سبا امریکا پر ایران حمله کوی نو داکار به د افغانانو د پاره کومی پایلی ولری؟ ښکاره خبره چی په لنډمهالی کی به بی پایلی منفی وی ځکه چی په هیواد کی د خوراکي او نورو استهلاکی موادو ډیره برخه د ایرانه واردیږی. که هلته جنگ پیل شی چی بیله شکه به اوږد و غځیږی نو افغانی سوداگر او اخیستونکی به دواړه د ستونزو سره لاس او گریوان کړی. اما په اوږدمهالی کی افغانستان ته ددی کار پایلی پدی پوری اړه لری چی هلته به دجنگ په پای کی څه ډول دولت منخته راشی. که هغه دولت نړیوالو نورمونو ته ژمن وی او د گاونډیانو حقوقو او متقابلو دوستانه اړیکو ته درناوی ولری، دهغوی په داخلی چارو کی لاسوهنی ونکړی، څرگنده ده چی دا به د افغانستان په گټه وی. او که نوموړی دولت تل پدی لټه کی وی چی دلته دافغانانو څخه افغانستانیان جوړ کړی نو دا به بیا هغه آس هغه کاسه او ژر سپی به د چغال ورور وی. تر هغه ځایه چی د امریکا اوسنی حسن نظر(!) د افغانانو په وړاندی وینو چی د قومونو او ډلو ټپلو په هکله د مور میری چلند کوی، دبرلین دغونډی پشان د قومونو د ویشلو او سره جنگولو په موخه نامقدس ائتلافونه رامنځته کوی، دعسکرو په جامه کی داسی مسلکی سادیستان په دندو گماری چی یوازی د افغانانو په وژلو یی زړه نه سریری او د ټولو بشری نورمونو په خلاف مو پر وژلو شوو مرو باندی په ډله ایز ډول بولی کوی، داټول ددی ښکارندوی دی چی افغانان د امریکا پر ښه نیت باندی حساب نشی کولای.

ددی ټولو ټکیو په پام کی نیولو سره د افغانستان د پاره پر ایران باندی د امریکا د وسلوال برید کولو یا نه کولو د گټی او تاوان خبره لا ډیر غور ته اړتیا لری. ددی سره سره زما په اند د ایران اوسنی مغرور او یاغی دولت باید پر خپل سر پری ښودل شی او په هر ډول چی وی غورونه یی په تاوولو نه داچی ارزی بلکه یوه بیړنی اړتیا ده. داځکه چی لږ ترلږه دیوی مودی دپاره خو به په خپل غم اخته وی او مور به یی دپامه وتلی پاته شو. داسی وخت دی هم خدای راولی چی د پاکستان د ژوند شپي هم شمیرلی پاته شی. امین یا رب العالمین.

پای